

[Hauch.]

Ting har stillet Forslag om, ikke vilde forslaa til at drive Teatret videre. Nej, de vil ikke forslaa, hvis Teatret i Fremtiden skal drives under de samme Forhold som nu. Men hvem siger, at det skal det? Det er dog maaske det naturligeste, dersom Staten skal gøre en Indsats her, at den indskrænker sit Initiativ til at samle sig om de Udgifter, der kan være en Følge af at bevare en Del af Teatrets Virksomhed i Forbindelse med Skuespillet. Jeg vil erkende, at dersom man vil bevare noget af det, som har Værdi for Befolkningen, kan det være nødvendigt at gøre en Indsats. Men de 250 000 Kr., vi har stillet til Raadighed, er i saa Henseende fuldt ud tilfredsstillende, hvad den højtærede Minister ogsaa godt ved. En helt anden Sag er, at der vil opstaa Vanskeligheder med Hensyn til Balletten og Operaen, og jeg vil meget beklage det, hvis disse Kunstarter ikke kan opretholdes. Men jeg er enig med det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) i, at det er ikke — deri har han ganske Ret — Spørgsmaalet om Statsstøtte, der bestemmer, om Kunsten i vort Land skal leve eller dø.

Den højtærede Minister fremsatte en Udtalelse, som jeg er noget ked af. Det var den, at man paa det nuværende Tidspunkt ikke kunde vide, om det var muligt til næste Aar at overføre de 5 Øre af Benzinafgiften eller en Del deraf til Kommunerne. Jeg gjorde i min første Udtalelse opmærksom paa, at vore Meningsfæller i det andet høje Ting havde gjort Forsøg paa at faa dette Beløb helt eller delvis overført til Kommunerne. Men vort principielle Standpunkt i denne Sag er, at de 5 Øre, *helt* Beløbet, skal overføres. Jeg vil haabe, at Finansministeren, naar den højtærede Minister for offentlige Arbejder kommer og beder om, at disse Penge maa blive overført til Kommunerne, da vil tage det venlige Ansigt paa og sige: det er rimeligt, og jeg maa se at overvinde de Vanskeligheder, der kan være, og hvis det er muligt, er jeg villig til at overføre de 5 Øre.

Den højtærede Minister henviste til, at der sidder en Kommission og arbejder. Ja, den højtærede Minister har Ret i, at der sidder en Kommission, men den højtærede Minister har ikke Ret i, at den arbejder.

(Finansministeren: Det gik jeg ud fra). Ja, men saadan noget skal den højtærede Minister ikke gaa ud fra, medmindre han har overbevist sig derom. Jeg skyndte mig straks at spørge de Medlemmer af dette høje Ting, som har Sæde i Kommisssionen, om de nu virkelig er stærkt ophængt af Arbejde i Kommissionen, og de betroede mig meget stilfærdigt — lidt kede af i og for sig, at de ikke bestilte noget —, at der ikke havde været indkaldt til Møde siden Slutningen af November. Det stiller sig altsaa saaledes, at ganske vist har vi Kommissionen, men naar Ministeren forudsætter, at den arbejder, er det forkert, og derfor vil det sikkert ikke, dersom den ikke sætter mere Fart paa, være muligt for Ministeren at afvente Resultatet af dens Arbejde, inden han tager Stilling til de Spørgsmaal, der har Tilknytning til de finansielle Problemer i denne Sag.

Endelig gjorde den højtærede Minister et Par Bemærkninger om Statens Aktiver, og naturligvis maatte den højtærede Minister i sine Bemærkninger til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) fremføre sit Hovedsynspunkt, saaledes som det finder Udtryk i den Opfattelse, man har inden for Socialdemokratiet og den Del af Regeringen, der slutter sig til Socialdemokratiet, og foreholde det ærede Medlem det ganske forkastelige i den kætterske Opfattelse, han har paa dette Punkt, naar han staar Regeringen saa nær, som han faktisk gør. Alt dette skal jeg ikke blande mig i; det er jo noget, som den høje Regering og Det radikale Parti kan afgøre med hinanden i de Stunder, hvor de mødes. Men den højtærede Minister gjorde sluttelig en Bemærkning, som jeg gerne vilde knytte et Par Ord til. Der var ligesom et undskyldende Moment i den Stilling, den højtærede Finansminister indtog, idet han sagde: Men selv om disse Statsvirksomheder nu giver Underskud, hvem vil saa overhovedet have dem? hvordan skal Staten komme af med dem? Det tror jeg var en letsindig Udtalelse af den højtærede Finansminister. Der var straks et æret Medlem i Salen, som sagde til mig: Jeg vil da gerne have Statsbanerne; og jeg skal øjeblikkelig tilbyde den højtærede Finansminister, at dersom jeg maa faa Statsskovene, skal jeg sørge for, at Staten ikke faar Tab af disse Skove i Fremtiden, og jeg